

Sygn. akt II CZ 29/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. Z.

przeciwko H.P.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego H. P.

przeciwko K. Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2015 r.,

zażalenia powoda - pozwanego wzajemnego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 2 grudnia 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014 r. odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie o zapłatę oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.700 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Z "transkrypcji wygłoszonego uzasadnienia" wynika, że apelacja została wniesiona czternastego dnia od doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda, to jest dnia 9 czerwca 2014 r. Do apelacji został załączony dokument opisujący szczegóły transakcji związanej z uiszczeniem opłaty od apelacji w kwocie 2.633 zł, który nie wskazuje na datę dokonanej transakcji. Przewodniczący I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Ł. uznał opłatę od apelacji za uiszczoną w terminie. Jednakże w aktach sprawy znajduje się dokument sporządzony przez służby finansowe Sądu Okręgowego w Ł., z którego wynika, że wspomniana kwota wpłynęła na konto Sądu Okręgowego w Ł. dnia 10 czerwca 2014 r., a dniem obciążenia rachunku osoby dokonującej zlecenie jest również dzień 10 czerwca 2014 r. Oznacza to, że opłata od apelacji została uiszczona piętnastego dnia od doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda, a więc po upływie terminu.

Powód w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że datą uiszczenia opłaty od apelacji jest piętnasty dzień od dnia doręczenia wyroku w sytuacji, gdy załączenie dyspozycji wydania przelewu do apelacji w czternastym dniu od dnia doręczenia wyroku z uzasadnieniem jednoznacznie potwierdza fakt uiszczenia opłaty od apelacji w tym właśnie dniu oraz naruszenie art. 370 w związku z art. 373 zdanie pierwsze k.p.c. przez odrzucenie apelacji jako nieopłaconej. Zdaniem powoda, analogicznie, jak w wypadku zasady przyjętej w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2011 r., III CZP 115/10 (OSNC 2011, nr 9, poz. 97), należy uznać, że skoro w wypadku uiszczania opłaty za pośrednictwem operatora pocztowego dniem uiszczenia opłaty jest dzień nadania przekazu, w wypadku uiszczania opłaty w systemie bankowości elektronicznej dniem uiszczenia opłaty jest dyspozycja obciążenia rachunku

bankowego. Ponadto, według powoda, należy odwołać się do stanowiska Sądu Najwyższego zajętego w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 czerwca 2010 r., II UZP 4/10 (OSNP 2011, nr 3-4, poz. 38), że nieopłacona skarga kasacyjna złożona przez adwokata lub radcę prawnego po wejściu w życie ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 234, poz. 1571) podlega odrzuceniu w razie niewykonania zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 130 § 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 112/13 (OSNC 2014, nr 12, poz. 122), datą uiszczenia opłaty sądowej na rachunek bankowy sądu wnoszonej w postaci wpłaty gotówkowej w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego (Poczty Polskiej S.A.) jest data przyjęcia tej wpłaty przez operatora. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy podkreślił m.in., iż należy pamiętać o utrwalonym stanowisku Sądu Najwyższego, że w razie uiszczenia opłaty sądowej przelewem bankowym, datą jej uiszczenia jest data przyjęcia polecenia przelewu przez bank, a nie data uznania rachunku prowadzonego dla sądu, oczywiście pod warunkiem, że kwota przelewu miała pokrycie na rachunku wpłacającego (np. orzeczenia z dnia 5 października 1934 r., C III Z 354/34, Zb. Urz. 1935, poz. 144, z dnia 8 grudnia 1951 r., C 1019/51, OSN 1952, nr 3, poz. 83, i z dnia 27 lutego 1962 r., 3 CZ 6/62, OSNCP 1962, nr 3, poz. 70, postanowienie składu siedmiu sędziów z dnia 27 listopada 1961 r., 4 CR 634/61, OSNCP 1964, nr 1, poz. 5 oraz postanowienia z dnia 27 stycznia 1969 r., I PZ 76/68, OSNCP 1969, nr 9, poz. 167, i z dnia 14 lipca 1976 r., I CZ 65/76, OSNCP 1977, nr 4, poz. 75 oraz uchwały z dnia 16 grudnia 1983 r., III PZP 47/83, OSNCP 1984, nr 7, poz. 110, i z dnia 25 czerwca 2003 r., III CZP 28/03, OSNC 2004, nr 5, poz. 71). Czynienie doniosłych w skutkach rozróżnień między uiszczeniem opłaty sądowej w formie przelewu bankowego a uiszczeniem jej przy wykorzystaniu usługi operatora wyznaczonego polegającej na przyjęciu przez niego określonej wpłaty na rachunek prowadzony dla sądu jest zatem bezzasadne. Doprowadziłoby ono nie tylko do dezorientacji stron co do sposobów uiszczania należnych opłat sądowych oraz związanych z tym skutków, ale zmuszałoby także

sądy do ustalania szczegółów technicznych wykonywania przez operatora wyznaczonego omawianej usługi i dociekania, kiedy operator udzielił bankowi zlecenia przelewu. W konsekwencji mogłoby się okazać, że dochowanie terminu uiszczenia opłaty przez stronę zależy od okoliczności przypadkowych, na które strona nie ma wpływu, a w szczególności od ustalonej przez operatora wyznaczonego metody wykonywania usług polegających na przyjmowaniu wpłaty gotówkowej w celu przekazania jej na wskazany rachunek bankowy; metody te mogą być różne i podlegać zmianom.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni podziela przedstawione stanowisko, co prowadzi do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).